

Sygnatura akt XII C 2133/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 6 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Łosik

Protokolant: st. sekt. sąd. Katarzyna Słup-Ostrawska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa **W. K. (1)**

przeciwko **(...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i P. S.**

o ochronę praw autorskich

1. Zasądza od pozwanej CupSell sp. zo.o z siedzibą w P. na rzecz powoda kwotę 163,90zł (sto sześćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt groszy).
2. Umarza postępowanie w stosunku do pozwanego P. S..
3. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
4. Koszty postępowania, w tym koszty postępowania zabezpieczającego, poniesione przez powoda i pozwaną CupSell sp. zo.o z siedzibą w P. wzajemnie znosi.

SSO Anna Łosik

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 listopada 2016 r. W. K. (1), działając przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł:

1. na podstawie art. 79 ust. 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych o usunięcie skutków naruszenia przysługujących powodowi autorskich praw majątkowych do utworu – plakatu składającego się z prostokąta z czarną obwolutą, wypełnionego kolorem żółtym, na którym zostały umieszczone – sporządzone czarnym kolorem – dwie skrzyżowane kości piszczelowe oraz podobizna W. P., a także napis „A. Russia!” poprzez nakazanie spółce (...) sp. z o.o. w P. zniszczenia wszystkich koszulek zawierających stworzony przez autora utwór plastyczny,
2. na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych o zasądzenie od (...) sp. z o.o. w P. na rzecz W. K. (1) kwoty 10.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za naruszenie przez pozwaną przysługujących powodowi majątkowych praw autorskich do utworu plastycznego;
3. na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych zobowiązanie (...) sp. z o.o. w P. do wydania W. K. (1) uzyskanych przez pozwaną korzyści ze sprzedaży koszulek zawierających stworzony przez powoda plakat, zamieszczony na stronie pozwanej (...) (opisany jako T-shirt A. Russia! P. K. nr produktu (...)) wynoszących 100 zł;

4. zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kwoty 498,15 zł stanowiących uiszczoną przez powoda na rzecz komornika sądowego dla W.-M. w W. A. W. opłatę tytułem wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia;

5. na podstawie art. 745 § 1 k.p.c. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z normami przepisanyymi, prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział I Cywilnym, sygn. akt XII Co 127/16;

6. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jest autorem plakatu szczegółowo opisanego wyżej. Powód nigdy nie zawierał z pozwaną spółką umowy licencyjnej upoważniającej do wykorzystania jego plakatów. W. K. (1), za pośrednictwem S. O. (1), zakupił od pozwanej spółki koszulkę. Koszt zakupu koszulki wraz kosztami jej doręczenia przez kuriera wyniósł 63,90 zł. Uzasadniając wysokość żądanego odszkodowania powód wskazał, że w dniu 1 października 2015 r. zawarł z ze swoim bratem J. K. (1) umowę licencyjną, na mocy której udzielił mu licencji do wykorzystania jego utworu plastycznego na polu eksploatacji w postaci nadruków na koszulki. Tytułem licencji powodowi została przekazana w gotówce kwota 5.000 zł. Zatem na rzecz W. K. (1) winna zostać zasądzona dwukrotność wskazanej sumy, czyli 10.000 zł. Roszczenie z art. 79 ust. 1 pkt 4 pr.aut. zostało określone na 100 zł, niemniej powód zastrzegł, że precyzyjne określenie wartości tego roszczenia zostanie przedstawione dopiero po wykonaniu pkt 2 a i b postanowienia o zabezpieczeniu wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu, sygn. akt XII Co 127/16, dzięki czemu możliwym będzie ustalenie łącznej ilości i wartości sprzedanych przez pozwaną spółkę (...) - shirtów. Powód wskazał, że żądanie zniszczenia przez pozwaną koszulek ma na celu zapobieżenie wykorzystania przez pozwaną T-shirtów w jakikolwiek sposób naruszający majątkowe prawa autorskie powoda.

W odpowiedzi na pozew (...) sp. z o.o., działając przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wniosła również o wezwanie do udziału w sprawie P. S., wskazując na brak biernej legitymacji procesowej po swojej stronie.

W uzasadnieniu pozwana spółka podała, że powództwo winno zostać wytoczone przeciwko P. S., albowiem osobą, która może odpowiadać za naruszenie autorskich praw majątkowych powoda może być użytkownik serwisu (...) .pl, który oferował do sprzedaży koszulki z nadrukowanym znakiem graficznym bez zezwolenia powoda na wykorzystanie utworu. Dalej wskazano, że każdy (...) może na platformie internetowej CupSell.pl założyć własny sklep z koszulkami i innymi materiałami reklamowymi. Przed zamieszczeniem wzoru właściciel takiego sklepu akceptuje regulamin oraz składa oświadczenie, że przysługują mu autorskie prawa majątkowe do utworów lub też uzyskał od osób uprawnionych wymagane zgody na ich rozpowszechnianie i udzielanie dalszych licencji. W związku z powyższym pozwanej nie sposób uznać za pomocnika w naruszeniu praw autorskich powoda. Ponadto pozwana, po otrzymaniu wezwania, natychmiast dokonała usunięcia produktów sprzedażowych wskazanych przez powoda. Odnośnie żądania odszkodowania w wysokości 10.000 zł, w ocenie pozwanej, powód w żaden sposób nie wykazał szkody jaką poniósł. Niezależnie od powyższego kwota w wysokości 5.000 zł tytułem umowy licencyjnej została przez powoda określona dowolnie, a dla jej uwiarygodnienia powód zawarł umowę z osobą z nim spokrewnioną. Nie wykazano nadto, że kwota ta została faktycznie zapłacona na rzecz powoda. Ponadto w umowie określono bardzo szeroki zakres pól eksploatacji. Odnośnie żądania zniszczenia wszystkich koszulek pozwana oświadczyła, że nie posiada żadnej koszulki z nadrukiem plakatu autorstwa powoda. W zakresie roszczenia o wydanie korzyści ze sprzedaży koszulek zawierających stworzony przez powoda plakat, pozwana oświadczyła, że nie osiągnęła żadnych takich korzyści, zaś ewentualną korzyść mógł osiągnąć P. S..

Postanowieniem z dnia 8 maja 2017 r. tut. Sąd na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego P. S..

Do końca postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe, przy czym w toku rozprawy w dniu 22 września 2017 r. pełnomocnik powoda nie wyraził zgody na wstąpienie pozwanego P. S. w miejsce pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i podał, że nie formułuje żadnych roszczeń w niniejszym postępowaniu przeciwko P. S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. K. (1) jest artystą plastykiem. Głównym przejawem działalności twórczej powoda stanowi wykonywanie utworów plastycznych – plakatów.

W sierpniu 2014 r. powód stworzył plakat przedstawiający prostokąt z czarną obwolutą, wypełniony kolorem żółtym, na którym zostały umieszczone – sporządzone czarnym kolorem – dwie skrzyżowane kości piszczelowe oraz podobizna W. P., a także napis „A. Russia!”. Na plakacie, po prawej stronie, na wysokości między końcem piszczela, a sformułowaniem „A. Russia!” usytuowany został podpis autora (...), a także adres e-mail (...) Higieny Moralnej – (...) Ponadto nad symbolem „!” zostało zamieszczone logo (...) Higieny Moralnej, składające się z czarnego kwadratu ze znajdującym się w nim czarnym symbolem deszczownicy, mózgiem, a także wykonanym dużymi literami napisem (...).

Plakat był rozwieszony przez W. K. (1) w W., a także w K. i Ł.. Utwór plastyczny nigdy nie został rozwieszony przez powoda w P..

Dowód: z przesłuchania powoda (k. 258-259, 261), fotokopia projektu plakatu (k. 17), wydruki artykułów (k. 18-21)

W dniu 1 października 2015 r. W. K. (1) zawarł z J. K. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), umowę licencyjną. Na jej podstawie J. K. (2) uzyskał prawo wykorzystywania przedmiotowego utworu plastycznego na polu eksploatacji w postaci nadruków na koszulki (§ 4 ust. 1 lit. a umowy). Zgodnie z § 5 ust. 1 umowy licencyjnej powodowi – tytułem udzielenia licencji – zostało przekazane wynagrodzenie w kwocie 5.000 zł.

Dowód: umowa licencji niewyłącznej (k. 22-26), odpis z (...) J. K. (3) (k. 27), z przesłuchania powoda (k. 258-259, 261).

Pozwana (...) sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą w formie platformy internetowej. Każdy (...) może na platformie (...) sp. z o.o. założyć własny sklep z koszulkami i innymi materiałami reklamowymi. Pozwana zapewnia koszulki i inny asortyment bez naniesionych wzorów, w różnych rozmiarach i kolorach po stałej, określonej z góry cenie. Właściciel sklepu umieszcza na takiej koszulce grafikę lub tekst i sam ustala cenę koszulki, dodając do ceny koszulki bez nadruku odpowiednią kwotę (marżę) za stworzoną przez siebie grafikę lub tekst. W celu założenia sklepu na platformie internetowej (...) sp. z o.o. wystarczające jest podanie loginu oraz adresu e-mail. Dopiero w celu wypłaty marży właściciel sklepu obowiązany jest podać dalsze dane, w tym imię i nazwisko oraz numer konta. Przed zamieszczeniem wzoru właściciel takiego sklepu, poprzez złożenie oświadczenia drogą elektroniczną, zgodnie z § 12 Regulaminu serwisu (...) .pl potwierdza, że przysługują mu autorskie prawa majątkowe do utworów w postaci wzorów graficznych lub graficzno-słownych, które zamieścił w serwisie internetowym (...) lub też uzyskał od osób uprawnionych wymagane zgody na ich rozpowszechnianie i udzielanie dalszych licencji; wzory graficzne lub graficzno-słowne umieszczane przez niego w serwisie (...) .pl stanowią przejaw jego własnej działalności twórczej i stanowią utwór w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.; wzory graficzne i graficzno-słowne umieszczone przez niego w serwisie (...) .pl nie naruszają praw osób trzecich. Na podstawie § 12 punkt 3 Regulaminu serwisu (...) .pl pozwana spółka zastrzegła, że nie ponosi odpowiedzialności za złożenie przez Użytkownika oświadczenia niezgodnego z prawdą.

Koszulki z naniesionymi wzorami graficznymi lub napisami są oferowane do sprzedaży po ustalonej cenie. Każdy taką koszulkę może kupić. Pozwana spółka wystawia nabywcy paragon oraz przekazuje na rzecz właściciela sklepu część ceny, która odpowiada ustalonej przez niego marży.

Dowód: wydruk z (...) pozwanej (...) sp. z o.o. (k. 36-38v, k. 78-80v), regulamin serwisu (...) .pl (k. 83-86), z przesłuchania Prezesa Zarządu pozwanej (...) sp. z o.o. M. M. (k. 259-260, 261).

P. S., posługując się nickiem „S/RS”, założył na platformie internetowej(...) sklep (...) i oferował do sprzedaży koszulki z nadrukowanym znakiem graficznym autorstwa W. K. (2) bez zezwolenia powoda na wykorzystanie utworu.

Dowód: odpis z (...) P. S. (k. 81-82) z przesłuchania Prezesa Zarządu pozwanej (...) sp. z o.o. M. M. (k. 259-260, 261), z przesłuchania pozwanego P. S. (k. 260, 261).

W dniu 18 lipca 2016 r. powód, wpisując w przeglądarce internetowej sformułowanie „A. Russia” przypadkowo ustalił, że pozwana (...) sp. z o.o. zajęła się sprzedażą koszulek z nadrukiem stworzonego przez niego utworu plastycznego. Jak wynikało z informacji zamieszczonej na stronie internetowej (...) przedmiotowe T-shirty były dostępne w kolorach białym, żółtym, pomarańczowym, czerwonym, zielonym, błękitnym, niebieskim, brązowym, szarym, czarnym; w rozmiarach S, M, L, XL, XXL. Jednostkowa cena koszulki wynosiła 54 zł.

Dowód: wydruki ze strony internetowej (...) (k. 28-35), z przesłuchania powoda (k. 258-259, 261).

W. K. (1) nigdy nie zawierał z pozwaną (...) sp. z o.o. ani z pozwanym P. S. jakiegokolwiek umowy licencyjnej uprawniającej do wykorzystywania jego plakatu, w tym na polu eksploatacji polegającym na sprzedawaniu koszulek z nadrukiem plakatu stworzonego przez W. K. (1).

Bezsporne

W dniu 8 sierpnia 2016 r. powód, za pośrednictwem S. O. (1), wręczając mu pieniądze w gotówce, zakupił od pozwanej (...) sp. z o.o. koszulkę z nadrukiem plakatu jego autorstwa. Koszt zakupu rzeczy wraz jej dostawą za pośrednictwem kuriera wyniósł 63,90 zł.

Na koszulce zakupionej przez W. K. (1) znajduje się plakat stworzony przez W. K. (1). Nadto po prawej stronie nadruku znajduje się podpis autora W. K. (2), adres e-mail (...) Moralnej – (...), a także zamieszczenie nad znakiem „!” symbolu (...) Higieny Moralnej.

Dowód: wydruki fotografii produktu nabytego ze strony(...)pl- koszulki, opakowania przesyłki oraz informacji pozwanej zamieszczonej do przesyłki (k. 39-43), faktura VAT nr (...) (k. 44), z przesłuchania Prezesa Zarządu pozwanej (...) sp. z o.o. M. M. (k. 259-260, 261), ogleździny koszulki zakupionej przez powoda (k. 258, 261), z przesłuchania powoda (k. 258-259, 261).

Powód pismem z dnia 15 października 2016 r. wezwał pozwaną do usunięcia skutków naruszenia przysługującego mu majątkowego prawa autorskiego i wycofania z obrotu gospodarczego wszystkich koszulek z umieszczonym na nim utworem plastycznym, zniszczenia przez pozwaną wszystkich bezprawnie wytworzonych koszulek, na których widnieje stworzony przez powoda plakat, wydania uzyskanych przez pozwaną spółkę korzyści wynikających ze sprzedaży koszulek, przekazania kwoty 10.000 zł tytułem odszkodowania wynikającego z zawinionego naruszenia przez pozwaną majątkowych praw autorskich powoda.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 45-47) .

W odpowiedzi na powyższe w dniu 20 października 2016 r. pozwana (...) sp. z o.o. uznała część roszczeń powoda w zakresie dotyczącym usunięcia skutków naruszenia przysługujących mu majątkowych praw autorskich i wycofała z obrotu gospodarczego wszystkie koszulki z umieszczonym na nich utworem plastycznym W. K. (2). W pozostałym zakresie pozwana odmówiła uwzględnienia roszczenia.

Dowód: odpowiedź na wezwanie (k. 48-49).

W po otrzymaniu wezwania do udziału w niniejszej sprawie pozwany P. S., od innego właściciela sklepu znajdującego się na platformie internetowej CupSell.pl, nabył koszulkę z nadrukiem plakatu stworzonego przez powoda.

Na koszulce zakupionej przez pozwanego P. S. znajduje się plakat stworzony przez W. K. (1). Nadto po prawej stronie nadruku znajduje się podpis autora W. K. (1), adres e-mail (...) Moralnej – (...), a także zamieszczenie nad znakiem „!” symbolu (...) Higieny Moralnej.

Dowód: z przesłuchania pozwanego P. S. (k. 260, 261), oględziny koszulki zakupionej przez pozwanego P. S. (k. 260, 261).

Na platformie(...), bez zgody i wiedzy powoda, sprzedano co najmniej trzy koszulki z nadrukiem stworzonym przez W. K. (1), z czego jedną nabył powód (za pośrednictwem S. O. (2)) za cenę 54 zł – cena jednostkowa 49 zł plus prowizja w wysokości 5 zł (63,90 zł wraz z przesyłką), drugą pozwany P. S. za cenę 39 zł plus prowizja oraz osoba trzecia za cenę 54 zł – cena jednostkowa 49 zł plus prowizja w wysokości 5 zł.

Dowód: wydruki z systemu sprzedaży(...)(k. 109-116), z przesłuchania Prezesa Zarządu pozwanej (...) sp. z o.o. M. M. (k. 259-260, 261), z przesłuchania pozwanego P. S. (k. 260, 261).

Postanowieniem z dnia 13 października 2016 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt XII Co 127/16 postanowił:

1. udzielić W. K. (1) zabezpieczenia roszczenia o zapłatę przeciwko (...) sp. z o.o. w P. poprzez:

a) zajęcie wierzytelności uprawnionego w kwocie 20.250,00 zł na rachunku (...) sp. z o.o. w P.;

b) nakazanie (...) sp. z o.o. w P. wycofania z obrotu gospodarczego koszulek zawierających stworzony przez W. K. (1) utwór plastyczny – plakat;

c) zakazanie spółce (...) sp. z o.o. w P. wprowadzania do obrotu gospodarczego koszulek zawierających stworzony przez W. K. (1) utwór plastyczny – plakat;

1. zobowiązać (...) sp. z o.o. w P. do udzielenia wnioskodawcy informacji na podstawie art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 730¹ k.p.c.:

a) o łącznej ilości sprzedanych koszulek z utworem plastycznym autorstwa W. K. (1) z jednoczesnym wskazaniem łącznej wartości sprzedanych rzeczy;

b) o posiadanych rachunkach bankowych, poza rachunkiem prowadzonym w banku (...) S.A. numer rachunku (...) (...) (...), a następnie udostępnienie W. K. (1) dokumentacji finansowej – wydruków ze wszystkich rachunków bankowych spółki obejmujących okres czasu od dnia 01 sierpnia 2014 r. do dnia złożenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia;

1. zobowiązać W. K. (1) do wytoczenia powództwa o zapłatę przeciwko (...) sp. z o.o. w P. w terminie 14 dni od doręczenia niniejszego postanowienia pod rygorem upadku zabezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2016 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie A. W. w sprawie o sygn. (...) ustalił koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 900 zł.

Powód wpłacił na rzecz komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie A. W. w sprawie o sygn. (...) kwotę 498, 15 zł jako opłatę tytułem wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia.

Dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XII Co 127/16 w aktach sprawy o sygn. XII Co 127/16 (k. 40-46 w aktach sprawy XII Co 127/16), postanowienie w sprawie(...) (k. 256), potwierdzenie wpłaty przez powoda na rzecz komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy- Mokotwa w Warszawie A. W. w sprawie o sygn.(...)kwoty 498, 15 zł (k. 50-51).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów urzędowych i prywatnych, dowód z przesłuchania stron, dowód z oględzin, a także inne dowody w rozumieniu art. 309 k.p.c.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe. Dowody te, jako dokumenty urzędowe, korzystały z domniemania z art. 244 k.p.c. Zostały one sporządzone w przepisanej przez prawo formie oraz przez upoważnione do tego organy, nie zostały zakwestionowane przez strony procesu, Sąd nie uznał też by zasadnym było kwestionować je z urzędu.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone do sprawy dokumenty prywatne. Zgodnie z normą art. 245 k.p.c. Sąd przyjął, iż stanowią te dokumenty dowód tego, iż osoby na nich podpisane złożyły oświadczenie o treści tam zawartej i zgodnie ze swoją wolą. Dokumenty te nie były kwestionowane w toku całego postępowania dowodowego przez żadną ze stron, a i Sąd nie dostrzegł żadnych powodów by kwestionować je z urzędu.

Sąd uznał również za wiarygodne złożone do akt sprawy potwierdzenia przelewów, a także wydruki ze strony internetowej. Wskazać należy, że żadna ze stron nie podniosła zarzutu niezgodności zawartych w nich treści z rzeczywistością. Elektroniczne potwierdzenia przelewów oraz wydruk ze strony internetowej stanowią inne środki dowodowe w rozumieniu art. 309 k.p.c. Zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem sposób przeprowadzenia dowodu innymi środkami dowodowymi niż wymienione w artykułach poprzedzających określi sąd zgodnie z ich charakterem, stosując odpowiednio przepisy o dowodach. W kodeksie postępowania cywilnego nie zawarto zamkniętego katalogu środków dowodowych i dopuszczalne jest skorzystanie z każdego źródła informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jeśli tylko nie jest to sprzeczne z przepisami prawa. Art. 309 k.p.c. może mieć zastosowanie także do niepodpisanych wydruków komputerowych. Zaznaczyć należy, iż wprawdzie wydruki te nie mogą być potraktowane jako dokumenty w rozumieniu art. 245 k.p.c., ponieważ nie zawierają elementu konstytutywnego – podpisu wystawcy, niemniej okoliczność ta nie ujmuje przedmiotowym wiadomościom wartości oraz mocy dowodowej.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił także w oparciu o dowód z oględzin koszulek – zakupionych przez powoda oraz pozwanego P. S.. W oparciu o powyższe Sąd stwierdził, że na koszulkach zakupionych zarówno przez powoda, jak i pozwanego P. S. znajduje się plakat stworzony przez W. K. (1). Nadto po prawej stronie nadruku znajduje się podpis autora W. K. (1), adres e-mail (...) Moralnej – (...), a także zamieszczenie nad znakiem „!” symbolu (...) Higieny Moralnej. Potwierdziło to naruszenie majątkowych praw autorskich powoda. Zakupienie przez pozwanego P. S. koszulki z nadrukiem stworzonym przez powoda potwierdziło także dalsze naruszenie majątkowych autorskich praw powoda, już po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie.

Sąd dał wiarę dowodowi z przesłuchania powoda W. K. (1) w przeważającej części. Jego zeznania potwierdziły, iż przysługują mu autorskie prawa majątkowe co do logo umieszczonego na koszulce oferowanej do sprzedaży na platformie internetowej (...) oraz że doszło do naruszenia przysługujących mu praw. Sąd odmówił wiary powodowi co do tego, że umowa licencyjna zawarta z J. K. (1) jest realizowana. Wskazać ponadto należy, że nawet gdyby uznać, że wskazana umowa jest wykonywana, powód w żaden sposób nie wykazał, iżby na podstawie wskazanej umowy J. K. (2) osiągał zyski.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił również w oparciu o dowód z przesłuchania Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. M. M.. W oparciu o wskazany wyżej dowód ustalono sposób działania platformy (...), a także ilość sprzedanych koszulek z logo będącym autorstwa powoda. Nie można był jednakże zgodzić się z twierdzeniem M. M., jakoby (...) sp. z o.o. dokładała wszelkich starań w celu zapobieżenia naruszeniom majątkowych praw autorskich. Świadczyły o tym chociażby przekazane przez Prezesa Zarządu pozwanej spółki informacje, iż celem założenia sklepu na platformie internetowej CupSell.pl wymagane jest podanie wyłącznie nicku oraz adresu e-mail. Spółka w żaden sposób nie weryfikuje natomiast, czy osobie zakładającej sklep, poza akceptacją regulaminu platformy, przysługują majątkowe prawa autorskie do utworu.

Za wiarygodny w przeważającej części Sąd uznał dowód z przesłuchania pozwanego P. S.. Na podstawie wskazanego dowodu Sąd ustalił, iż to pozwany założył sklep na platformie internetowej(...) w którym oferował do sprzedaży koszulki z logo autorstwa powoda, nie będąc do tego przez W. K. (1) upoważnionym. Sąd odmówił wiary pozwanemu w tej części, w której wskazał on, że nie chciał osiągnąć ze sprzedaży zysku. Wskazać bowiem należy, mimo że ostatecznie P. S. nie wystąpił o wypłatę marży, iż zasady doświadczenia życiowego wskazują, że przeciętny rozsądny człowiek nie wystawiłby koszulki na platformie, która z natury rzeczy ma na celu przynoszenie zysku i nie ustaliłby marży od sprzedaży, gdyby w istocie nie był zainteresowany uzyskaniem z tego tytułu dochodu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się usprawiedliwione co do zasady. Sąd nie miał bowiem wątpliwości, iż w niniejszej sprawie doszło do naruszenia majątkowych praw autorskich powoda.

Przed przystąpieniem do oceny merytorycznej zasadności poszczególnych roszczeń wskazać należy, iż nie miała racji pozwana (...) sp. z o.o. wskazując, iż nie przysługiwała jej legitymacja bierna w niniejszym procesie.

Art. 422 k.c., zawierający katalog podmiotów dopuszczających się pośredniego naruszenia praw autorskich wskazuje, że za szkodę odpowiedzialny jest nie tylko ten, kto ją bezpośrednio wyrządził, lecz także ten, kto inną osobą do wyrządzenia szkody nakłonił albo był jej pomocny, jak również ten, kto świadomie skorzystał z wyrządzonej drugiemu szkody.

Pomocnikiem jest osoba, która tworzy warunki do dokonania przez kogoś czynu niedozwolonego (udziela wsparcia fizycznego lub intelektualnego).

W wyroku z dnia 13 lutego 2014 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie sygn. akt I ACa 1090/13, LEX nr 1441380, stwierdził, że odpowiedzialność na podstawie art. 422 k.c., czyli, między innymi, za świadome skorzystanie ze szkody wyrządzonej przez kogo innego osobie trzeciej jest odpowiedzialnością za czyn własny, ale nie jest to odpowiedzialność sprawcza, bowiem korzystający nie jest sprawcą szkody. W czynie tym zawarte być muszą trzy elementy: musi dojść do uzyskania korzyści, osoba korzystająca musi mieć świadomość uzyskania korzyści oraz wyrządzenia drugiemu szkody, a źródłem korzyści musi być szkoda wyrządzona drugiemu. Skorzystaniem z wyrządzonej szkody będzie uzyskanie jakiegokolwiek korzyści albo o charakterze majątkowym w postaci zwiększenia aktywów, zmniejszenia pasywów, uniknięcia możliwego zmniejszenia aktywów, albo o charakterze niemajątkowym, osobistym.

Nadto zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1972 r., sygn. akt I PR 212/72, LEX nr 7194 pomocnik odpowiada wobec poszkodowanego za całość szkody, do wyrządzenia której pomógł sprawcy, niezależnie od przewidywań co do jej rozmiaru. Wina w formie niedbalstwa wystarcza do przyjęcia odpowiedzialności przewidzianego w art. 422 za pomocnictwo w wyrządzeniu szkody. Solidarna odpowiedzialność z art. 441 § 1 obejmuje zarówno sprawcę czynu niedozwolonego, jak i osobę mu pomocną (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 3 kwietnia 1998 r., III CKN 441/97, niepubl.).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zachowanie pozwanej (...) sp. z o.o. uznać należy za pomocnictwo w naruszeniu przysługujących powodowi majątkowych praw autorskich. Wynika to faktu umożliwienia przez pozwaną spółkę, za pośrednictwem platformy internetowej (...)sprzedaży koszulek zawierających stworzony przez powoda utwór plastyczny. Wątpliwości pozwanej spółki winna bowiem wzbudzić już sama okoliczność zamieszczenia na logo imienia i nazwiska autora oraz adresu e-mail. Podać trzeba, jak sam wskazał Prezes Zarządu pozwanej spółki, iż celem założenia sklepu na platformie internetowej (...) wystarczającym jest podanie jedynie adresu e-mail oraz tzw. nicku. Pozwana spółka w żaden sposób nie weryfikuje zatem danych osobowych podmiotu zakładającego sklep na platformie. Za wystarczające do przyjęcia zachowania należytej staranności po stronie pozwanej spółki nie można uznać późniejszej konieczności podania danych celem wypłaty marży. Następuje to bowiem już po dokonaniu sprzedaży, a więc już po możliwym naruszeniu majątkowych praw autorskich. Podać również trzeba, że (...) sp. z o.o.

brała czynny udział w procesie produkcji koszulek, stąd wymagać od niego należało ponadnormatywnej staranności celem zapobieżenia naruszenia majątkowych praw autorskich osób trzecich.

Nie sposób również uznać, że ekskulpować pozwaną spółkę od odpowiedzialności mogła okoliczność zaakceptowania przez użytkownika regulaminu platformy, w tym § 12 Regulaminu serwisu (...) .pl, zgodnie z którym użytkownik potwierdza, że przysługują mu autorskie prawa majątkowe do utworów w postaci wzorów graficznych lub graficzno-słownych, które zamieścił w serwisie internetowym (...) lub też uzyskał od osób uprawnionych wymagane zgody na ich rozpowszechnianie i udzielanie dalszych licencji; wzory graficzne lub graficzno-słowne umieszczane przez niego w serwisie (...) .pl stanowią przejaw jego własnej działalności twórczej i stanowią utwór w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.; wzory graficzne i graficzno-słowne umieszczone przez niego w serwisie (...) .pl nie naruszają praw osób trzecich. To bowiem na pozwanej spółce, jako dostawcy usługi, spoczywał obowiązek weryfikacji, czy użytkownik posiada majątkowe prawa autorskie do utworu bądź zgodę uprawnionego na dysponowanie nimi.

Nie wyłącza również odpowiedzialności (...) sp. z o.o. § 12 punkt 3 Regulaminu serwisu (...) .pl, zgodnie z którym pozwana spółka zastrzegła, że nie ponosi odpowiedzialności za złożenie przez Użytkownika oświadczenia niezgodnego z prawdą. Jak wynika bowiem z art. 355 § 2 k.c. należytą staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Z uwagi na powyższe stanowisko pozwanej spółki, jakoby nie dysponowała ona możliwością sprawowania kontroli nad użytkownikami portalu CupSell.pl musi zostać ono potraktowane jako naruszenie wzorca należytej staranności zawodowej w zakresie dotyczącym prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej, zaś § 12 punkt 3 Regulaminu serwisu (...) .pl nie może odnieść skutku wobec osób trzecich. Stanowi bowiem nieusprawione wyłączenie odpowiedzialności pozwanej spółki.

Skoro zatem, jak wyżej wskazano, odpowiedzialności pozwanej (...) sp. z o.o. oraz pozwanego P. S. ma charakter solidarny, oznacza to, że powód uprawniony był do wytoczenia powództwa przeciwko obu wskazanym wyżej podmiotom razem bądź przeciwko każdemu z nich osobno. W związku z tym, nie sposób mówić o braku biernej legitymacji procesowej po stronie (...) sp. z o.o.

Przechodząc do oceny zgłoszonych roszczeń wskazać należy, że zgodnie z dyspozycją wynikającą z treści art. 79 ust. 1. ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 666 ze zm.) – dalej jako pr. aut., uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa:

1) zaniechania naruszenia;

2) usunięcia skutków naruszenia;

3) naprawienia wyrządzonej szkody:

a) na zasadach ogólnych albo

b) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu;

4) wydania uzyskanych korzyści.

Wskazany katalog roszczeń w przypadku naruszenia autorskich praw majątkowych jest wyrazem implementacji przepisów dyrektywy 2004/48/WE (dyrektywie enforcements). W wyniku dostosowania przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych do katalogu roszczeń wprowadzone zostało roszczenie o usunięcie skutków. Modyfikacji zaś uległo roszczenie publikacyjne. Obok typowych roszczeń negatoryjnych, do jakich zaliczyć trzeba roszczenie o zaniechanie, wprowadzone zostały środki o charakterze kompensacyjnym, mogące wywierać również skutek represji.

Ochrona autorskich praw majątkowych ukształtowana została na podstawie szczególnych przepisów określających podstawy roszczeń, których można dochodzić w sytuacji naruszenia prawa. Naruszenie autorskich praw majątkowych następuje w sytuacji, kiedy dochodzi do wkroczenia w zakres cudzego prawa autorskiego. Korzystanie z elementów dzieła spełniających przesłankę twórczości jest naruszeniem monopolu eksploatacyjnego odnoszącego się do konkretnego utworu (zob. J. Barta, R. Markiewicz, Prawo autorskie, Warszawa 2008, s. 175). Wskazać przy tym należy, że ustalenie naruszenia nie jest zależne od wielkości, charakteru ani też poziomu artystycznego bądź naukowego wykorzystywanego wkładu twórczego. Bezpośrednim naruszeniem prawa autorskiego jest bowiem faktyczna eksploatacja cudzego utworu bez zezwolenia. Za bezpośrednią postać naruszenia uznać należy wszystkie działania, które polegają na wkroczeniu w cudze prawa autorskie bez zezwolenia, Wkroczenie to może być dokonywane bez zamiaru ani nawet świadomości naruszenia.

Fakt naruszenia winien udowodnić powód, który musi przedstawić utwór cechujący się twórczymi walorami, jak dzieło eksploatowane i naruszydca, któremu stawiany jest zarzut naruszenia. W celu wykazania istnienia swojego prawa możliwe jest wykorzystywanie domniemania autorstwa (art. 8 ust. 2 ustawy Prawo autorskie). Powód, domagając się ochrony utworu, do którego przysługują mu autorskie prawa majątkowe, musi wykazać twórczy charakter dzieła w rozumieniu art. 1 w/w ustawy oraz swoje uprawnienia do utworu, które, jeżeli nie wynikają z autorstwa utworu, opierają się na następstwie prawnym. Wskazując dzieło eksploatowane przez naruszydca, strona powodowa winna opisać elementy wykorzystane z jego utworu, które są obecne w dziele pozwanego (zob. Paweł Podrecki w: Komentarz do art.79 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, System Informacji Prawnej LEX).

W realiach niniejszej sprawy nie budziło wątpliwości, iż stworzone przez powoda logo stanowi utwór plastyczny w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 2 pr.aut. Stanowiło ono bowiem rezultat pracy człowieka (twórcy). Również pozwana (...) sp. z o.o. nie kwestionowała, iż stworzone przez powoda logo stanowi utwór w rozumieniu pr. aut. Powodowi, jako twórcy, przysługuje zatem wyłączne prawo do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji, jak również do wynagrodzenia za korzystanie z utworu (art. 17 pr.aut.). Twórca jest uprawniony do przeniesienia autorskich prawa majątkowych na inną osobę (art. 41 ust. 1 pkt 1 pr. aut.). Umowa o przeniesienie autorskich praw majątkowych wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności (art. 53 pr. aut.). Twórca może również udzielić upoważnienia do korzystania z utworu na wymienionych w umowie polach eksploatacji z określeniem zakresu, miejsca i czasu tego korzystania i jeżeli umowa nie zastrzega wyłączności korzystania z utworu w określony sposób (następuje udzielenie licencji niewyłącznej) nie wymaga ona zachowania formy pisemnej (art. 67 ust. 1, 2 i 5 pr. aut.).

Nie budziło wątpliwości, że W. K. (2) jest autorem utworu plastycznego i przysługują mu względem niego prawa autorskie. Oczywiście było także, że pozwana (...) sp. z o.o., w tym również P. S., nie byli uprawnieni do wykorzystywania utworu stworzonego przez powoda bez jego zgody i wiedzy, a zatem doszło do naruszenia przysługujących powodowi majątkowych praw autorskich.

Odnosnie pierwszego ze zgłoszonych roszczeń, a to żądania zniszczenia wszystkich koszulek zawierających stworzony przez powoda utwór plastyczny wskazać należało, że okazało się ono niezasadne. Jak wykazano bowiem w toku niniejszego procesu produkcja koszulek z logo odbywała się na bieżącego – wraz ze składaniem zamówień. W związku z tym w magazynach pozwanej (...) sp. z o.o. brak towarów w postaci koszulek wraz z logo stworzonym przez powoda. Jedynie więc na marginesie wskazać należy, że we wskazanych okolicznościach adekwatnym żądaniem byłoby roszczenie o wstrzymanie się od działań naruszających majątkowe prawa autorskie powoda, tym bardziej, że pozwany P. S. nabył koszulkę z logo powoda od innego sprzedawcy na platformie (...).pl. (...) jednak Sąd nie był uprawniony orzec ponad żądanie z uwagi o dyspozycję art. 321 §1 k.p.c.

Drugim roszczeniem było żądanie zapłaty dwukrotności wysokości należnego wynagrodzenia za udzielenie licencji za wykorzystanie utworu plastycznego podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. b). W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że naruszenie zawinione w rozumieniu art. 79 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, to naruszenie popełnione zarówno z winy umyślnej, jak i nieumyślnej (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 14 września 2012 r., I ACA 595/12). W ocenie Sądu pozwanej spółce można przypisać winę w postaci zamiaru ewentualnego. Wskazać bowiem

trzeba, że pozwana spółka, poprzez niedołożenie należytej staranności, z całą pewnością godziła się, iż poprzez prowadzoną przez nią platformę mogą zostać naruszone prawa autorskie osób trzecich.

Należy zaakcentować, że przez "stosowne wynagrodzenie" należy rozumieć takie wynagrodzenie, jakie otrzymałby podmiot prawa autorskiego (lub praw pokrewnych), gdyby pozwany zawarł z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 grudnia 2014 r., I ACa 1420/14, LEX nr 1651903).

W ocenie Sądu roszczenie to, choć usprawiedliwione co do zasady, nie zostało przez powoda wykazane co do wysokości. Wskazać bowiem należy, iż na poparcie tezy o wynagrodzeniu w ramach umowy licencyjnej w wysokości 5.000 zł powód przedłożył jedynie jedną umowę zawartą do tego z osobą z nim spokrewnioną – z bratem. Oczywiście fakt zawarcia umowy licencyjnej z osobą bliską nie podważa wiarygodności wskazanej umowy, niemniej jednak w takiej sytuacji opłata tytułem licencji może odbiegać od cen rynkowych. Ponadto w toku niniejszego procesu powód nie wykazał iżby umowa ta była realizowana, przykładowo nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań J. K. (3) oraz nie przedłożył żadnych dokumentów mających tę okoliczność udowodnić, w tym dokumentów potwierdzających ilość sprzedanych koszulek na podstawie tej umowy. Ponadto powód nie wykazał, iżby w rzeczywistości otrzymał kwotę, na którą ta umowa opiewała. Wskazać przy tym należy, że kwotę wskazaną przez powoda uznać należy za wygórowaną również i z tego powodu, że niniejsze postępowanie nie wykazało, iżby produkcja koszulek z nadrukiem logo autorstwa powoda cieszyła się szczególnym popytem. Wskazać bowiem należy, że sprzedano jedynie trzy takie koszulki. Powód nie zgłosił również żadnych innych dowodów mających na celu udowodnienie wysokości dochodzonego roszczenia, w tym umów zawartych z innymi podmiotami, mimo iż, jak wskazał sam powód w toku przesłuchania, takie umowy zawierał. Ostatecznie strona powodowa nie przedłożyła ofert rynkowych ani w nie zgłosiła wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wynagrodzenia za udzielenie licencji w zakresie będącym przedmiotem niniejszego postępowania. Gdyby i tak zgromadzone dowody nie pozwały na ustalenie należnego powodowi odszkodowania Sąd mógłby wówczas skorzystać z art. 322 k.p.c. i zasądzić odpowiednią sumę według swojej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. W braku takich dowodów Sąd nie znalazł podstaw, aby zasądzić na rzecz powoda kwotę mniejszą niż żądana, bądź nawet kwotę symboliczną, albowiem okoliczność wysokości opłaty licencyjnej mogła w niniejszej sprawie zostać wykazana. Wszystko to spowodowało, iż roszczenie powoda uznać należało za nieudowodnione co do wysokości.

Odnosnie trzeciego z żądań, a to wydania przez pozwaną spółkę korzyści związanych ze sprzedaży koszulek na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 4 pr. aut. uznać należy, że zasługiwało ono na uwzględnienie w całości. Wskazać bowiem trzeba, iż na platformie CupSell.pl, bez zgody i wiedzy powoda, sprzedano trzy koszulki z nadrukiem stworzonym przez W. K. (2), z czego jedną nabył powód (za pośrednictwem S. O. (2)) za cenę 54 zł – cena jednostkowa 49 zł plus prowizja w wysokości 5 zł (63,90 zł wraz z przesyłką), drugą pozwaną P. S. za cenę 39 zł plus prowizja oraz osoba trzecia za cenę 54 zł – cena jednostka 49 zł plus prowizja w wysokości 5 zł. Osiągnięty zatem przez pozwaną C. sp. z o.o zysk przekroczył zatem żadaną przez powoda kwotę w wysokości 100 zł, a zatem roszczenie okazało się zasadne w całości, a nawet przekroczyło sumę żadaną w niniejszym procesie – Sąd nie mógł jednakże orzec ponad żądanie zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c.

W zakresie roszczenia czwartego, a to zasądzenia od pozwanej spółki na rzecz powoda kwoty 63,90 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu od pozwanej przez W. K. (2) koszulki zawierającej plakat powoda wskazać należy, że okazało się ono zasadne w całości. Jak bowiem wykazano w toku niniejszego postępowania w dniu 8 sierpnia 2016 r. powód, za pośrednictwem S. O. (1), wręczając mu pieniądze w gotówce, zakupił od pozwanej (...) sp. z o.o. koszulkę z nadrukiem plakatu swojego autorstwa. Koszt zakupu rzeczy wraz jej doręczeniem za pośrednictwem kuriera wyniósł 63,90 zł. Na powyższą kwotę składała się cena koszulki w wysokości 54 zł oraz koszt dostawy w wysokości 9,90 zł.

Treść art. 361 pozwala wskazać trzy przesłanki obowiązku odszkodowawczego, a zatem okoliczności, których łączne wystąpienie powoduje, że dłużnik jest zobowiązany do świadczenia odszkodowawczego względem wierzyciela. Przesłankami tymi są: 1) zdarzenie, z którym przepisy łączą odpowiedzialność danej osoby, 2) szkoda, 3) adekwatny związek przyczynowy między wymienionym zdarzeniem a szkodą.

Na kanwie niniejszej sprawy ziściły się wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej wskazane w niniejszym przepisie. Zaistniało bowiem zdarzenie, z którym przepisy łączą odpowiedzialność danej osoby, a to umożliwienie sprzedaży koszulek na platformie internetowej CupSell.pl przez pozwaną spółkę oraz szkoda w postaci naruszenia majątkowych praw autorskich W. K. (2). Pomędzy wskazanymi czynnikami zachodzi również adekwatny związek przyczynowy. Gdyby bowiem pozwana spółka nie uniemożliwiła swoim działaniem sprzedaży na prowadzonej przez siebie platformie koszulek, wówczas po stronie powoda nie powstałaby szkoda w postaci naruszenia przysługujących mu majątkowych praw autorskich. Działania zaś powoda były ukierunkowane na pozyskanie dowodu naruszenia przysługujących mu praw autorskich- wydatek uzasadniony był okolicznościami sprawy. W związku z powyższym wskazane żądanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W zakresie żądanie zasądzenia na rzecz powoda od pozwanej spółki kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kwoty 498,15 zł uiszczony przez powoda na rzecz komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie A. W. jako opłata tytułem wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia (punkt 5 i 6 pozwu) wskazać należy, że koszty postępowania zabezpieczającego wchodzi w skład kosztów procesu i zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd orzeka o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Mając na uwadze powyższe w punkcie 1 wyroku Sąd zasądził od pozwanej (...) sp. z o.o. w P. na rzecz powoda kwotę 163,90 zł. Na kwotę powyższą składało się uwzględnione żądanie o wydanie przez pozwaną powodowi kwoty 100 zł tytułem uzyskanych przez stronę pozwaną korzyści ze sprzedaży koszulek oraz kwota 63,90 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu od pozwanej przez W. K. (2) koszulki zawierającej plakat autorstwa powoda.

W pozostałym zakresie powództwo, z powodów wskazanych wyżej, należało oddalić (punkt 3 wyroku).

W punkcie 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie wobec P. S.. Jak wskazano powyżej postanowieniem z dnia 8 maja 2017 r. tut. Sąd na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego P. S.. W toku rozprawy w dniu 22 września 2017 r. pełnomocnik powoda nie wyraził zgody na wstąpienie pozwanego P. S. w miejsce pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i podał, że nie formułuje żadnych roszczeń w niniejszym postępowaniu przeciwko P. S.. Zgodnie zaś z § 2 wskazanego przepisu, osoba wezwana do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego może za zgodą obu stron wstąpić w miejsce pozwanego, który wówczas będzie zwolniony od udziału w sprawie. W razie wyrażenia zgody na zmianę strony pozwanej, pozwany może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów od strony powodowej, niezależnie od późniejszego wyniku sprawy. Mając na uwadze, że powód nie wyraził zgody na wstąpienie P. S. w miejsce pozwanej spółki, a nadto wyraźnie oświadczył, że nie składa względem niego żadnego roszczenia Sąd obowiązany był umorzyć postępowanie względem P. S. na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Wydanie wyroku stało bowiem niedopuszczalne skoro powód nie wytoczył przeciwko P. S. powództwa. Jak już natomiast wskazywano odpowiedzialność P. S. oraz pozwanej spółki ma charakter odpowiedzialności solidarnej, dlatego powód był uprawniony do wytoczenia powództwa jedynie przeciwko pozwanej spółce.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku podając, że koszty postępowania, w tym koszty postępowania zabezpieczającego poniesione przez powoda i pozwaną (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. wzajemnie znosi. Podstawą orzeczenia o kosztach stał się art. 100 k.p.c. Wskazać należy, że powództwo okazało się uzasadnione co do zasady. Uwzględniając powiem kwotę zasądzoną w stosunku do kwoty żądanej w niniejszym procesie powoda uznać należałoby za przegrywającego niniejszy proces w przeważającej części, niemniej jednak biorąc pod uwagę, iż powództwo było usprawiedliwione co do zasady, co ma znaczenie niebagatelne Sąd postanowił, że koszty winny być wzajemnie zniesione.

SSO Anna Łosik